

Ramiz DUYĞUN

HEÇLİYƏ MƏHKUMSAN
(İran molla-faşist rejiminə)

"Allahu-Əkbər"-deyib,
dil bogaza qoymursan,
Bir yandan da qan tökürsən,
qan içməkdən doymursan.
Əl çəkmirsən müəmmalı
qanlı taxtı-tacından.
Allah asacaq səni özündən ağaçından.
Qan tökməklə oruc tutmaq,
namaz qılmaq sığışmayır bi yerə.
Şeyxlikdən, şəlikdən əl götürüb
tövbə eylə bir kərə...

Bəlkə fikirləşirsən,
Allahdır işi çodur, unudar,
Bəlkə məni əfv edər...
Yanılırsan!

Allah
ədalətlidir, haqqın tərəfdarıdır.
Yaratdıqlarının
O dostu, o yarıdır!
O, hər şeyi yaradan, hamını yaradandır.
Əhdini yaradandır,
Kamını yaradandır!...

Səni tacı-taxtınla, firıldağınla birgə
Bir andaca məhv edər...

Özü eləməsə də, ona sadiq qullarının,
Zorladığın yeniyetmə, bakıra qızlarının,
Asdırığın nakam, igid oğlanların,
Eşqçın doğulanların
Əlləriyle məhv edər!...
Buna əmin ol, əmin!
Amin, amin, min amin!...

Səni odda yandıracaq!
Səni odda qandıracaq!
!...
Düşünmə, hər edamlı
Kimisə adam edirsən...

Yox, yox! deyirəm sənə.
Sən bu cinayətinlə,
Bu mənfur əməlinlə
Adını bədnəm edirsən!
Hər edam olunanla
Özünü edam edirsən!
İranı edam edirsən!...

Səndən ötrü İranda,
Tek orda yox, heç yanda!
Nə üz-gözünü cırın,
Nə də ki, saçlarını
Bir kəs yolmayacaqdır!
Umut etmə cənnətdə,
Heç Cəhənnəmdə yerin olmayıacaqdır!...

Dərk elə, tarix üçün
Zibilsən!
Zibil yox, zir-zibilsən!
Adı yox! qara qumsan!
Qəbul et, ölümə yox,
Sən heçliyə məhkumsan!...

QAL YANA-YANA
(İran fars-molla şovinist rejiminə)

Təbriz-Bakı yan-yana,
İran, qal yana-yana.

Sənsən mənim tarixim

Doğma, bir ata-ana.
Viran qal, yana-yana.
Dostun, mənim düşmənim,
Ayağıma düş mənim!
Haqq-ədalət güvənim....
Qoy sənə olsun qənim,
Uran, qal yana-yana.

Haqq səni qınayacaq,
Hər zaman sinayacaq.
Durmadan qanayacaq
Yaran, qal yana-yana.

ZƏFƏR bizim olacaq,
Başımız ucalacaq.
Sənə qənim olacaq,
Quran, qal yana-yana.

Günahsız şəhidlərin
Qiyam ruhu ucalır,
Üşan səsi yüksəlir.
Qorxu bağrını dəlir.
Bərk dayan artıq gəlir,
TURAN, qal yana-yana.

Ər, qapını döyəcək,
Hürufat dolu başın
Daşdan daşa dəyəcək.
Dünya ilə dəyəcək,
Aran, qal yana-yana.

Bəd əməlini danma,
Tutduğundan utanma.
Özünü qalib sanma,
Bir an, qal yana-yana.

Nolar, halına yansan...
Din, iman tullayansan.
Molla yox, mollayansan.
Adını dəyiş: molla
Tİqrən, qal yana-yana.

Şəlpədən canamazın,
Aşnasısan hər "baz"in...
Belə gözünə girsin,
Sənin oruc-namazın!...
Hər an qal yana-yana.

Eh, daha nə deyəsən?!
Səni necə "öyəsən?!"
Sən əldə qayırmasan,
Sən sintetik şiyəsən!
Giryan, qal yana-yana.

Başına daş salansan,
Daş altında qalansan.
Erməni konyakiyla
sən dəstəməz alansan!...
Şeytan, qal yana-yana.

"Ağa". "zadə", jekəsən,
Sən saqqallı təkəsən.
Müsəlmanlıq adına,
Silinməyən ləkəsən!
Tiran, qal yana-yana...

Bakı, 30 Oktyabr 2022 il.

VAHİD AZƏRBAYCAN

(Vəfətinin qırxinci günündə unudulmaz Xalq şairi SÖHRAB TAHİRİN əbədi xatirəsinə) yazılmış şeir.

Qırx gündür yol gedirsən,
Qırx gündür çağrırsan.
Tab getirmək çox çətin
Bu həsrətə, ağrıya.
Səsinə səs verirəm,
Qəlbim ağrıya - ağrıya.
Qovruluram Söhrab,
sənin bu ayrılıq
Alovunda, tüstündə.
Sol əlim də ürəyimin üstündə...

Sən hamiya bir ağsaqqal,
Müdrik, sadə Əmi oldun.

Ömrün boyu
Həsrət, hicran buzlağında
Həsrətqiran, Gəmi oldun.
Uşaq ilə, böyük ilə
Bırqəlb idin, bir can idin
Azərbaycan şeirində
Vahid Azərbaycan idin.

Həyatının hər bir günü,
Doxsan illik baharının -
Tufan yası, çovğun yası,
Boran yası, qar yasıydı.
Araz çayı, Söhrab,
sənə boy verməyən
Yer üzünүn
Dərin, dibsiz dəryasıydı.

Susuz, təşnə ürəyinlə içdin qardaş,
O sahilin, bu sahilin
Şirin birlək bulağından.
Həsrətqiran gəmi kimi,
Keçdin qardaş,
Sən Arazın buzlağından.
Qollarını, vücudunu
Araz üstdən
Körpü etdin, tir eylədin.

O sahili, bu sahili
Birleşdirdin bir eylədin.

Bu ecaza, möcüzəyə
Bütün dünya heyran qaldı, şahid oldu.
İki əsr iki olan Azərbaycan
Söhrab, sənin vücudunda vahid oldu.

Duyğuların rişə atdı, pöhrə verdi,
çiçek açdı,
Yurdumuzun hər dərəsi, hər dağında.
Qurşağıcan bitdin Söhrab,
Azərbaycan torpağında.

Torpaq qədər
Doğma oldun, şirin oldun, əziz oldun.
Dərdimizə məlhəm qoydu -
Bizim ilə deyib-gülən Təbriz oldun...

Könlüllərdə dastanlaşır
Şirin dilin, bal söhbətin, xoş qılığın,
Bal dillərdə əzbər olan şeirlərin -
"Sag ol,"Salam", "Yaxşılığın"...

İki parça vətənini,
Bir ürəkdə yerləşdirdin.
Söhrab, təkcə sözələ deyil,
Cisminlə də bu vətəni birləşdirdin.

Ruhun tanrı dərgahında,
Sözün günəşdə, aydadır.
Bir paran bu taydadırsa,
Bir paran da o taydadır.

Qırx gündür ki, süslənirsən
Ölməzliyin ziyyasında.
Qırx gündür ki, bəslənirsən
Əbədiyyət dünyasında.

Nə qırx arşın quyudasan,
Nə qırx qapı arxasında.
Yaşayırsan sən xalqının ürəyinin yuxasında.
Bütöv, vahid Azərbaycan ordenitək
bərq vurursan
Millətinin yaxasında,
Vətəninin yaxasında...

Bakı, 12 iyun 2016 il.

TƏBRİZİM

Ağlım kəsəndən bəri,
"Təbriz! Təbriz!-" deyirəm.
Yola salıb axşamı,
Qarşılıyib səhəri,
"Təbriz! Təbriz!"- deyirəm.

Bütün qohum-əqrəbam,
Mahalim, elim-obam,

Qulağım, gözüm, qaşım,
Doğma basım, qardaşım...
Çox yarısı ordadır,
Az yarısı burdadır.
Burdakılar azaddır,
Ordakılardardadır.

Bütövlük axıb gedib,
Qanlı Araz çayında,
Bakımız bu tayında,
Təbrizmiz o tayında.
Tarixdə düşüb qalıb
Araz adlı mərəzim,
-İki əsr gözü yaşyla
Dolu olan kehrizim,
Təbrizim, Təbrizim!..

Sənsən mənim tarixim,
bu günüm, gələcəyim!
Sənsən mənim yaxında
Ürəkdən Üzünə güləcəyim.
Mənim sevda mərkəzim,
Mənim könül mərkəzim,
Haqq-ədalət tərəzim.
Təbrizim, Təbrizim!

Mən sənin həsrətinə
Bir an nə sus deyirəm,
Nə də ki, bəs deyirəm.
Üzümü torpağına
Söykəmek istəyirəm.
Sinənə çökəmək üçün
Əsir, titrəyir canım,
Göynəyir sinəm, dizim.
Təbrizim, Təbrizim!

Sənsən mənim qəlbimdə
Köprəm
köz, köz kükreyən
Şirin yanıqlı ahım.
Tək sənsən qibləgahım,
Tək sənsən səcdəgahım.
Mənim kürreyi-ərzim,
Təbrizim, Təbrizim!

Yaxındadır yaxında!
O günü görəcəyik!
Bağında pardaxlanan
Ağ günü dərəcəyik,
Ağ gülü dərəcəyik!...
Şah İsmayıll Xətainin ruhu tək
Qəlbinə girəcəyik.
Budur sənə sonuncu
Söyləyecəyim, ərzim.
Təbrizim, təbrizim!

Hər adını çekəndə
Titrəyirəm, əsirəm.
Sənsən en böyük arzum,
Ancaq sənə əsirəm!
Can atır, tələsirəm,
urunda əsgər tək
Şax dürüb edim təzim.
Təbrizim, Təbrizim!

Səninlə nəfəs alır,
Düşünür, daşınram.
Mən səninlə yaşayır,
Səninlə aşınram!
Tək sənsən həyat tərzim.
Təbrizim, Təbrizim!

Artıq əl-ələ verdik,
Ürək ürəyə verdik,
Kürək kürəyə verdik!
Ta bəsdir kövrəldiyim,
Ta bəsdir çağladıyım!
Sabahki talenlə adına bağladıyım,
Hər sünbüllü dopdolu,
Qızılı bugda dərzim!
Təbrizim, Təbrizim!

Bakı, 4 dekabr 2022 il.